AM FOST MARTOR OCULAR AL EVENIMENTELOR DE LA BUDAPESTA

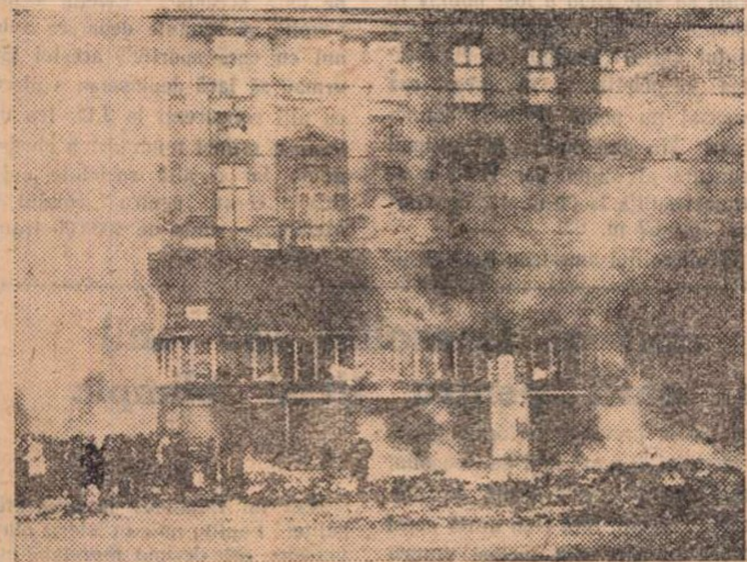
Am vrut să-mi petrec concediul de odihnă la Budapesta. Eram decis să am două săptămîni plăcute de recreare, lucru care, de altfel, la început mi-a reușit.

Am fost la teatru, la întîlnirea atletică Ungaria — Finlanda, dar mai apoi am devenit martor ocular, fără voia mea, la evenimentele sîngeroase care au urmat. Am fost martor ocular al vărsărilor de sînge, al unor atrocități condamnate de fiecare om cinstit.

Am văzut cum legile umanității au fost călcate în picioare, am văzut manifestări neomenești pe care numai elementele cele mai corupte ale societății, elementele huliganice le pot săvîrși.

Voi descrie totul așa cum am văzut cu proprii mei ochi. Orice comentariu este inutil. Faptele vorbesc de la sine.

La colțul străzii „Nagykörut" și „Aradi utca", am văzut un om spînzurat de un stîlp de tramvai. Era un ofițer (cred că avea gradul de maior, dar nu m-am apropiat să mă conving de acest lucru) păzit de asasinii lui. Desigur, ofițerul nu fusese executat în urma unei sentințe legale. Pentru a explica cum se întîmplau astfel de fapte, voi da un alt exemplu. In ziua de 29 octombrie mă aflam în piața Madach, unde a apărut pe neașteptate un grup înarmat care a oprit întreaga circulație. „Ăsta-i comunistul acela" — spunea unul dintre ei, arătînd cu mîna spre un pieton. Și în aceeași clipă, a și tras un foc de armă. Glontele l-a nimerit pe pieton în braț. După ce rănitul a fost legitimat, s-a constatat că nu era cel căutat, nu era comunist, ci un individ care ieșise din închisoare, cu cîteva zile înainte, după o condamnare de opt ani. Această „întîmplare" nu era altceva decît o răzbunare personală, ca urmare a haosului existent în acele zile la Budapesta. In această perioadă, adeseori în locul legalității domnea legea linșajului și erau nenumărate cazurile de răzbunare personală. De asemenea, s-au săvîrșit și fapte specifice gangsterilor, ca de exemplu devastarea marelui magazin universal „Divatcsarnok".

Incendii și distrugeri, — iată concluziile activității bandelor contrarevoluționare din Budapesta.

Starea anarhică s-a manifestat sub cele mai diferite forme. După cum se auzea, pe străzi au apărut fasciști reveniți din apus, îmbrăcați în uniforme hortyste. Biserica își cerea înapoi bunurile (asta însemna înapoierea a 200.000 holzi — n.r. 1 hold = 0,6 ha — de pămînt care au fost împărțite țăranilor în urma reformei agrare).

Ziarul partidului democrat-popular, format atunci, a scris fățiș: „Casele naționalizate trebuie predate foștilor proprietari ca și întreprinderile naționalizate în care lucrează mai puțin de 200 muncitori. Moșierilor trebuie să le fie înapoiate cîte 200 holzi de pămînt de bună calitate din averea lor expropriată".

Un alt partid de acest gen a avut pretenții și mai mari:

„Pentru pămînturile expropriate și întreprinderile naționalizate trebuie plătite despăgubiri. De asemenea, trebuie să primească despăgubiri toți micii întreprinzători care au avut pierderi materiale".

In loc de cele două săptămîni prevăzute am stat la Budapesta mai mult de patru săptămîni. Am părăsit Ungaria la 12 noiembrie și drumul meu a trecut prin Kecskemet, Szeged, Mako și o serie de sate. In aceste localități domnea de acum ordinea și reîncepuse lucrul. Se instaurau ordinea și legalitatea, dorință a tuturor oamenilor cinstiți.

Ungaria a suferit mari pagube și distrugeri, Budapesta. Intr-un timp cît se poate de scurt, totul va fi reconstruit și viața se va normaliza. La aceasta va contribui în mare măsură și ajutorul pe care Ungaria îl primește de la țările frățești și prietene și hotărîrea clasei muncitoare din Ungaria de a apăra cu toată fermitatea cuceririle regimului popular.

E. RONA
redactor la ziarul „Ujsport"

DISCUȚII DESPRE PRINCIPALELE PROBLEME ALE EDUCAȚIEI FIZICE IN INVĂȚĂMINT

Serviciul de educție fizică din Ministerul Invățămîntului și Direcția învățămînt cercetări științifice din C.C.F.S. au ținut de curînd o consfătuire în cadrul căreia au fost precizate principalele probleme ale procesului de educație fizică din învățămînt. Deoarece discuțiile purtate sînt deosebit de importante pentru realizarea unității de vederi în munca de îndrumare și control în acest domeniu, ne-am adresat candidatului în științe pedagogice Emil Ghibu, directorul Direcției învățămînt-cercetări științifice din C.C.F.S., pentru a ne relata aspectele mai interesante. Prima întrebare s-a referit la problemele care au format subiectul discuțiilor amintite:

— „Discuțiile — ne-a declarat prof. Emil Ghibu — au fost purtate în jurul a trei probleme: sarcinile educației fizice în învățămînt, mijloacele de realizare a acestor sarcini și gimnastica. Toate aceste probleme au fost discutate în deosebi cu privire la lecțiile de clasă. Trebuie să precizez că ne-am legat tocmai de ele deoarece inspecțiile efectuate și consfătuirile cu cadrele didactice au arătat că tocmai în aceste probleme de bază, există neclaritate și confuzii, care s-au reflectat negativ în munca practică. Aceste confuzii au fost provocate în ultimii 2—3 ani și de instrucțiuni nejuste, care au creat o orientare vagă într-o activitate fundamentală care trebuie bine precizată".

Ce ne puteți spune despre problema sarcinilor educației fizice în învățămînt?

— „Activitatea practică arată că în multe cazuri atenția acordată diferitelor sarcini ale educației fizice este insuficientă, din care cauză sarcinile principale sînt trecute pe plan secund. De fapt, sarcinile actuale ale educației fizice în învățămînt sînt următoarele:

— dezvoltarea fizică normală și pregătirea fizică generală (asigurarea și întărirea sănătății);

— formarea deprinderilor de mișcare de bază și tehnico-sportive;

— educarea calităților morale și de voință.

Precizez că ordinea nu e dată la întîmplare și că aceste sarcini sînt rezolvate numai într-o strînsă colaborare".

Ce mijloace vor fi folosite în lecțiile de clasă sau de an?

— „Gimnastica, atletismul, jocurile de mișcare, jocurile sportive și schiul. Pe categorii de clase se vor preda următoarele feluri de lecții: clasele I-IV: lecții de gimnastică, în care jocurile de mișcare să aibă un loc important; clasele V-VII: lecții de gimnastică, lecții de gimnastică cu elemente specifice de atletism, jocuri sportive; clasele VIII-XI: lecții de gimnastică, lecții de atletism, lecții de jocuri sportive. Acolo unde este posibil, se vor ține începînd din anul III și lecții de schi. Indiferent de materialul pe care-l conține (lecție de gimnastică, atletism etc.), majoritatea lecțiilor de clasă trebuie să aibă caracterul lecțiilor de pregătire fizică generală. Este necesar ca profesorul de educație fizică să utilizeze toate mijloacele indicate (felurile de lecții) într-o proporție care să asigure rezolvarea sarcinilor educației fizice în învățămînt".

Ce ne puteți spune despre problema gimnasticii?

— „Ea constituie un mijloc de bază în rezolvarea dezvoltării fizice generale. Iată de ce este necesar ca în școală, lecțiile de gimnastică (de curs) să fie privite ca o noțiune unitară și nu prin prisma ramurilor ei, așa cum este privită în cadrul colectivului sportiv, deoarece în cadrul unei lecții sînt folosite exerciții care aparțin diferitelor ramuri ale gimnasticii. In acest sens cred că pentru lecțiile cu material de gimnastică denumirea cea mai indicată este „lecția de gimnastică", profesorul fiind liber să folosească — în funcție de temele lecției și vîrsta elevilor — un număr mai mic sau mai mare de exerciții de dezvoltare generală, exerciții la aparate, acrobatice etc".

Ce alte precizări au fost aduse în legătură cu activitatea generală de educație fizică în învățămînt?

— „Pentru formarea deprinderilor mișcărilor de bază și tehnico-sportive este necesar ca materialul să fie astfel planificat, încît să se prevadă repetarea suficientă și sistematică a exercițiilor. Prin urmare, este bine să se planifice un material mai restrîns, dar care să poată fi însușit mai temeinic.

Consider că este util să se încerce efectuarea lecțiilor în aer liber în tot cursul anului (bineînțeles, dacă condițiile atmosferice sînt favorabile), mai ales în școlile care nu au săli de gimnastică.

Trebuie să se dea atenția cuvenită jocurilor în mișcare. Pentru urmărirea pe date obiective a rezultatelor muncii, în ceea ce privește dezvoltarea și pregătirea fizică, ca și formarea deprinderilor de mișcare, este absolut necesar să se stabilească exerciții de control în funcție de materialul predat într-o anumită perioadă. Mai trebuie să precizez că este absolut indicată aplicarea în mod creator a noilor indicații privitoare la alcătuirea lecției (structura ei)".

Declarațiile tov. Emil Ghibu cuprind o serie de indicații și precizări, care se impun să fie respectate de către cadrele didactice de specialitate, al căror rol în educarea fizică a tineretului este atît de important.

Concursul pentru cea mai bună corespondență

Activitate sportivă intensă la schelele din Tîrgoviște

La schelele din Tîrgoviște există astăzi o susținută activitate sportivă. Peste 150 de tineri și vîrstnici practică cu drag, o serie de sporturi ca: volei, fotbal, tir, tenis de masă, șah, etc. După comasarea a 3 schele petrolifere s-a format, cu sprijinul organelor locale, un nou și puternic colectiv sportiv sub numele de Energia Tîrgoviște. Indată, s-a trecut la reorganizarea secțiilor pe ramură de sport și la înscrierea de noi membri în cercurile sportive. De cîte ori s-a organizat în localitate o competiție sportivă de volei sau de fotbal, atletism sau tir, sportivii și sportivele de la schelele petrolifere din Tîrgoviște au participat cu însuflețire. Dintre membrii colectivului sportiv Energia Tîrgoviște, care s-au remarcat cu prilejul diferitelor întreceri sportive, notăm: tînărul mecanic Nicolae Bleau, clasat pe locul I în concursul raional de atletism la greutate și suliță, Celestin Rădulescu la 800 m. plat și pe Ion Nuțu la 100 m. plat.

Demn de subliniat este faptul, că marea majoritate a sportivilor din schelele Tîrgoviștei obțin și importante succese în muncă, parte dintre ei fiind fruntași în producție. Fără îndoială că mulți dintre cei peste 150 de sportivi activi au adus o contribuție însemnată la cucerirea (de curînd) a steagului de întreprindere fruntașă pe ramură de producție. Cu acest prilej, s-au evidențiat în mod deosebit, sportivii Ilie Nicolae, ajutor brigadier, Nicolae Mortoiu, ajutor brigadier, Gh. Stănescu ajutor brigadier, etc.

Merită să notăm de asemenea, că, prin hărnicia sportivilor, s-au amenajat, în vara anului acesta, un teren de volei și unul de fotbal (împrejmuite cu gard de sîrmă), baze pe care munca de instruire sportivă s-a desfășurat în bune condițiuni.

Succesele obținute de sportivii și iubitorii de sport din schelele Tîrgoviștei puteau fi și mai mari, dacă organizațiile de bază U.T.M. ar fi sprijinit efectiv munca entuziastă a tinerilor din colectivul Energia Tîrgoviște, tineri dornici să practice cît mai multe sporturi

Mișu Avanu, corespondent

Succesele tenismenilor de la C.C.A. trebuie să constituie un stimulent în activitatea lor viitoare

Ne-am deprins ca la fiecare sfîrșit de sezon din ultimii ani să găsim în fruntea listei celor mai bune echipe de tenis numele formației Casei Centrale a Armatei. Mai precis, patru ani la rînd (1953—1956), reprezentanții C.C.A., au reușit performanța de a cuceri titlul de campioni republicani la probele de echipe mixte și bărbați. Cititorii, îndeosebi cei care au urmărit mai puțin meciurile jucătorilor de tenis de la C.C.A., se vor întreba, desigur, care este explicația acestui succes constant și categoric.

In primul rînd, lotul militar dispune de elemente de primă mînă, fapt care fără îndoială a tras greu în balanța acestor performanțe. Și, bineînțeles, nu putem începe scurta noastră trecere în revistă a posibilităților formației campioane decît cu acelea ale fraților Gheorghe și Marin Viziru. Primul a deținut titlul suprem mai mulți ani, reușind și în acest sezon să-l recucerească, după întreruperea de anul trecut, cauzată de o intervenție chirurgicală. Pe lîngă toate acestea, menționăm forma deosebită pe care a arătat-o Gogu Viziru și care reprezintă în mare parte rodul îmbunătățirii evidente a unor elemente tehnice din jocul său. Fratele său geamăn, Marin Viziru, este și el deținător al unor titluri republicane (dublu bărbați, împreună cu Gh. Viziru și dublu mixt, cu Julieta Namian). S-a observat și în jocul lui Marin oarecare progrese, care i-au permis să treacă de adversari redutabili și să susțină finala în compania fratelui său. Gheorghe Cobzuc completează trio-ul maeștrilor sportului prezenți în echipa C.C.A. și aportul său la victoriile realizate este dublu: un experimentat jucător și un antrenor destoinic. Ne oprim puțin la cel de al doilea aspect al posibilităților maestrului sportului Gheorghe Cobzuc, arătînd că el activează ca antrenor la această echipă din vara anului 1952, continuitatea în munca sa de îndrumător fiind una din explicațiile succeselor echipei C.C.A.

Antrenorul Cobzuc îmbină armonios metodele de pregătire cele mai indicate și mai ales, urmărește cu multă conștiinciozitate aplicarea lor. Perioada pregătitoare începe în fiecare an la mijlocul lui noiembrie și durează pînă în a doua jumătate a lui martie. In acest timp, jucătorii militari au avut, de trei ori pe săptămînă, ședințe de pregătire tehnică și tactică, în plus ei participînd bisăptămînal la ședințele de pregătire fizică. Un rol important în conturarea formei sportive îl deține rigurosul control medical efectuat cu regularitate la începutul și finele fiecărei perioade de pregătire. Este semnificativ în această direcție cazul lui Gh. Viziru, care, la scurt timp după operație, beneficiind de un program bine alcătuit, după judicioase prescripții medicale și printr-o curbă de efort bine dozată a reușit să se apropie curînd și mai tîrziu să depășească nivelul sportiv anterior operației. Ritmul antrenamentelor este accentuat în perioada fundamentală, cînd pregătirea se face zilnic și durează pînă la patru ore.

Atenția antrenorului ca și a întregii secții se îndreaptă în bună parte către elementele mai tinere cum sînt C. Năstase, Ecaterina Roșianu și Eleonora Roșianu precum și către cele care au o practică mai îndelungată și sînt apte de progres: Lia Doboșiu și G. Chivaru.

Așa cum reiese de mai sus, activitatea secției de tenis a C.C.A. este meritorie și rezultatele au fost dintre cele mai bune. Dacă privim însă progresul făcut de tenismenii militari în ultimii ani, prin prisma condițiilor materiale create de conducerea Casei Centrale a Armatei și în raport cu posibilitățile jucătorilor, constatăm că se putea face un salt valoric și mai pronunțat. Pentru aceasta, pentru fructificarea la maximum a tuturor acestor posibilități, li se cere jucătorilor și jucătoarelor în special, mai multă străduință, mai multă conștiinciozitate în pregătire. Și rezultatele nu se vor lăsa așteptate, în folosul tenisului nostru în general.

Echipa C.C.A. campioană republicană de tenis. De la stînga la dreapta: C. Năstase, Lia Doboșiu, Gh. Cobzuc, Eleonora Roșianu, Gh. Viziru și M. Viziru.